

hindre dem, som har Raad dertil, i at skaffe deres Børn privat Undervisning, selv om Børnene er Sinkere? Det eneste, der er at gøre, er at slaa Børnene ned ved Eksamen, og det vil ogsaa være den eneste Mulighed efter den Skoleordning, som nu er foreslaaet. Jeg vil gøre opmærksom paa, at naar Forholdene er saadanne som ude paa Frederiksberg, kunde der være Mening i, at der ikke alene blev taget Hensyn til Lærernes Dom, men ogsaa til Forældrenes. Jeg haaber for øvrigt, man er saa vidt fremme paa Frederiksberg, at man ogsaa gør dette.

Den højtærede Minister var jo meget ublid i sine Udtryk. Han omtalte vort Forslag som umuligt. Man skal nu tale saa sagte om det, man maaske en Gang kan komme til at give sig af med; og saa umuligt, som den højtærede Minister undertiden sagde, det var, er det nu ikke. Jeg kunde ogsaa mærke, der var visse Retraktioner i Ministerens Ytringer om vort Forslag. De Indvendinger, den højtærede Minister gjorde, angik netop de Enkeltheder, som vi har tilbudt Forhandling om. Det er jo umuligt i et Udvalg at fremkomme med et Forslag, som i alle Enkeltheder er gennemtænkt og gennemarbejdet, fordi man ikke har det Materiale til Raadighed, som Administrationen har. Hvis den højtærede Minister var kommet til os og havde hjulpet os med den Støtte, han har i sin Embedsstab, vilde det, som Ministeren nu kalder umuligt, maaske nu have været godt. Jeg tror nu ikke, Ministeren vil fastholde, at vort Forslag som saadant er umuligt.

Den højtærede Minister sagde, at min Bemærkning om, at vi ikke kunde faa at vide, hvilke Skoler der vilde vedblive at være private, var urigtig, men samtidig sagde han, det var umuligt for Skolerne at svare. Saa var min Bemærkning altsaa rigtig! Vi faar at vide, at 8 Skoler — naar man undtager Dagmar Nielsens Skole — ønsker man skal vedblive at være private, men det kommer saa an paa, paa hvilke Betingelser man vil lade dem vedblive at være Privatskoler. Man kan ikke gaa med til det, som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) foreslaar, og som de private Skoler mener at maatte kræve gennemført for overhovedet at kunne bestaa; men hvad saa? Naar disse private Skoler siger: Vi kan ikke bestaa som private, medmindre vi faar det, som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds stiller Krav om i sit Forslag, hvad vil man saa gøre ved disse

8 Skoler? Det har vi ikke faaet Svar paa. Vi har ikke faaet Svar paa, hvilke Skoler Staten skal overtage, og hvilke Kommunen skal overtage. Meget afhænger heraf. Der er stor Forskel paa Skolebygningerne, Skolemateriellet o. s. v., meget af det trænger til at forbedres, men skal Staten saa overtage de ringeste, eller skal den overtage de bedste Skoler? Vi kan slet ikke overskue, hvilke Konsekvenser for Statskassen et saadant Forslag vil medføre. Og det saa meget mindre som Ministeren nu siger, at det Lovforslag, han har fremsat, skal gælde det ganske Land. Hvad bliver Konsekvenserne baade i økonomisk og pædagogisk Henseende, naar Loven skal være saa omfattende? Vi har ikke kunnet overse dette, og vi har ment, at Lovforslaget netop ikke sikrer den private Skole til Trods for de Udtalelser — som vi anerkender —, der er fremsatte af Socialdemokraternes Ordfører (Borgbjerg), at han i Overensstemmelse med Socialdemokratiets Program ikke vil have, at alle Skoler skal være offentlige, Stats- eller kommunale Skoler. Det siges, at Lovforslaget vil skaffe os en Udvej for den private Skole, men jeg kan ikke se, at denne Vej er farbar. Jeg kan ikke se, hvordan det er muligt at faa Sikkerhed for de private Skolers Eksistens og Fremtid. Derfor er det, jeg mener, at vort Forslag er bedre.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds vil sikkert indrømme, at der er arbejdet meget energisk ogsaa fra mit Partis Side i denne Sag; der har ikke været nogen Forhaling eller Forsinkelse. Og naar vi altsaa nu er samledes om et Forslag, der efter min Mening byder noget, som er bedre end Ministerens Forslag, saa anbefaler jeg saa mange af Tingets Medlemmer som muligt at stemme for det. Jeg er ikke i Tvivl om, at dets Gennemførelse vil vise sig lykkebringende for vort Skolevæsen i København og Landet over. Naar Ministeren siger, at det vil være umuligt at gennemføre et Forslag som dette, at Staten skal overtage Kommunens Tilskud, saa kan jeg forstaa, at man maa sige noget saadant for at lægge et Pres paa os her i Tinget, men jeg kan rigtig nok ikke begribe, at en Minister skulde nægte at stille et saadant Forslag, naar det ikke er muligt at enes om en Ordning i denne Samling. Jeg tror det ikke, og selv om Socialdemokratiet maaske vil stemme imod det, kan jeg i hvert Fald ikke tro, at den højtærede Ministers Parti vil gøre det; jeg tror nu heller ikke, at